

РЕШЕНИЕ

№ 15390

гр. София, 07.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 17.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2755** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на А. М., гражданин на Р. Федерация, роден на 16. 12. 1993 г., със съдебен адрес – С.,[жк], вх. „Д“, ет. 5, ап. 13, срещу Решение № 343р-2747 / 18. 02. 2025 г. на началник група „Миграция“ при ОД на МВР С. за отказ за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е издаден в нарушение на материалния закон. Сочи се, че неправилно е прието, че адреса на който пребивава е фиктивен, като освен това този адрес е и на дружеството, на което е търговски представител. Твърди се извършването на дейност за тази фирма, както и че не подлежи на мобилизация, тъй като е негоден за военна служба. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

Ответникът - началник група „Миграция“ при ОД на МВР С., чрез подробно писмено становище, оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, ако се претендира такова.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателят А. М., гражданин на Р. Федерация, роден на 16. 12. 1993 г., има разрешено право на продължително пребиваване в Република България до 26. 02. 2025 г., на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, като представител на чуждестранно търговско дружество „СКГ“.

Със заявление от 27. 01. 2025 г. М., е поискал продължаване на предоставеното му право на продължително пребиваване на същото основание.

С докладна записка рег. № 343р-2318 / 10. 02. 2025 г. са изнесени данни за извършената проверка на адреса на регистрация на фирмата и са снети сведения от живущите на адреса лица

С Решение № 343р-2747 / 18. 02. 2025 г. на началник група „Миграция“ при ОД на МВР С. на М. е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България. Решението е връчено на същата дата.

С жалба от 27. 02. 2025 г., е оспорен горепосочения отказ по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – началник група „Миграция“ при ОД на МВР С., съобразно разпоредбата на чл. 23, ал. 7 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена (стр. 67 от д. № 132/25г. на АС Сливен) Заповед № 343з-798 / 12. 04. 2021 г. на директора на ОД на МВР С..

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорената заповед, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които са представители на чуждестранно търговско дружество с регистрирано, след проверка и оценка на представени документи относно икономическата активност и данъчната изрядност на чуждестранното дружество за период от две години преди регистрацията на представителството, както и на документи относно неговите планирани дейности, от Българската търговско-промишлена палата търговско представителство в Република България; разрешение за продължително пребиваване могат да получат не повече от трима представители за всяко чуждестранно търговско дружество; Българската търговско-промишлена палата своевременно уведомява дирекция "Миграция" при промяна в обстоятелствата по регистрацията на представителството.

В конкретния случай е представено Решение за вписване в единния търговски регистър на БТПП № [ЕГН] / 10. 03. 2023 г. на Търговско представителство с наименование СКГ, със седалище О., Р. Федерация. Адресът на представителството в България е [населено място], местност К. 308, като А. М. е вписан като търговски представител и въз основа на това решение е получено право на продължително пребиваване в България.

Със сертификат № 4924 / 31. 12. 2024 г. на БТПП се удостоверява съществуването на Търговско представителство с наименование СКГ, с адрес на представителството в България - [населено място], местност К. 308.

По повод подаденото от жалбоподателя заявление за продължаване срока на неговото пребиваване е извършена проверка на вписания адрес на търговското представителство СГК в [населено място], местност К. 308, като на адреса е намерено лицето Н. К., която заявява, че на този адрес няма А. М., както и че няма регистрирано представителство на фирма. По време на проверката по телефона на К. се обадил синът й О. К., който споделил с миграционните служители, че М. не живее на този адрес, а само е регистрирал фирмата там.

На 07. 02. 2025 г. са снети и писмени сведения от О. К., който заявява, че е регистриран на адрес – С., местност К. 308, като в нея няма офис, а са само жилищни помещения. Познава А. М., но не го е виждал на адрес – С., местност К. 308. Знае, че М. работи дистанционно за руска Ай Ти компания, като живее на друг адрес в [населено място]. Знае също така, че М. е представител на руска фирма в България, но не развива дейност в България. Целта му е да получи разрешение за пребиваване и да избяга от мобилизация в Русия.

На 12. 02. 2025 г. са снети сведения и от А. К. – български гражданин, който заявява, че е собственик на имота, находящ се в С., местност К. 308. Не познава А. М., а е извършил услуга на познатия му А. К., като е предоставил адреса за офис на представителството на М.. Никога не са му плащали наем, никой от представителите няма ключове за имота и никога не ги е виждал в него. А. К. му обяснил, че двете момчета искат да получат разрешение за пребиваване, тъй като бягат от обстановката в Русия и евентуална мобилизация.

На 13. 02. 2025 г. са снети обяснения и от А. М., който заявява, че през месец февруари е сменил адреса на търговското представителство, който вече е адреса на който живее, тъй като собственика се е съгласил. Старият адрес е посещавал само веднъж, като не го е ползвал, тъй като няма нужда от офис, за са осъществява дейността си.

По делото е представено извлечение от Регистър Булстат на Агенцията по вписванията, като на 22. 02. 2025 г. е вписана промяна в адреса на търговското представителство СКГ, който става – С., [жк], [жилищен адрес] вх. „Д“, ап. 13.

В конкретния случай, видно от извършената проверка и събраните сведения е безспорно установено, че макар и вписан като търговски представител на СКГ, М. не е извършвал дейност като такъв за тази фирма.

Видно е, че адреса на който е била вписана тази фирма е бил само формален и на този адрес не е пребивавал М.. В същото време, промяната на адреса е вписана на 22. 02. 2025 г., много след подаване на заявлението за продължаване на пребиваването и едва след като е започнала проверката за установяване на фактическото положение и след като е поставено оспореното решение. Представените отчети от страна на жалбоподателя за дейността на фирмата също така не доказват някаква дейност на търговския представител. Видно е, че в попълнената от самия М. декларация се сочат извършени дейности, които са идентични с дейностите извършени от другия търговски представител – К. Б., като освен тези декларации не са представени никакви други доказателства, за действително извършваната дейност.

Независимо от твърденията, че дейността се е извършвала дистанционно, търговското представителство е длъжно да има вписан адрес, който е не само за осъществяване на срещи с евентуални клиенти, но и също място на което да се осъществява контакт и проверка от органите за контрол.

В тази връзка са събрани множество сведения, че М. не е ползвал адреса вписан като офис на търговското представителство и няма данни за извършвана дейност, поради което не може да се приеме, че същият осъществява дейност като търговски представител, поради което не отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски, но такива не са поискани, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М., гражданин на Р. Федерация, роден на 16. 12. 1993 г., срещу Решение № 343р-2747 / 18. 02. 2025 г. на началник група „Миграция“ при ОД на МВР С. за отказ за предоставяне право на продължително пребиваване в Република България.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: